

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6Csp/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118338518
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:6118338518.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému W. M., narodenému XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, XXX XX Š., právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou Višňovská, s.r.o., so sídlom Radničné námestie 279/4, 052 01 Spišská Nová Ves, v konaní o zaplatenie 343,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 343,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne, zo sumy 343,95 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 % .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu 343,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne, zo sumy 343,95 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Poukázal na skutočnosť, že dňa 10.12.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so žalovaný zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 610837810, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.500,00 Eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal tento úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60, pričom posledná splátka bola splatná dňa 03.02.2016. Pôžička bola žalovanému poskytnutá formou predplatenej platobnej karty odovzdanej žalovanému do vlastných rúk a to tak, že peňažné prostriedky boli žalovanému na tejto karte k dispozícii najneskôr 13. deň podpisu zmluvy. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady v celkovej sume 522,55 Eur, ktoré zahŕňujú zmluvný úrok a poplatok za garantovanú službu. Súčasne žalovaný uzavrel aj Zmluvu o poskytnutí služby Komfort dňa 10.12.2014, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou a bola zjednaná odmena vo výške 772,50 Eur. Žalobca si v konaní túto sumu neuplatňoval. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky spoločnosti Provident na žalobcu, táto skutočnosť bola oznámená žalovanému listom zo dňa 16.12.2016. Žalobca všetky úhrady žalovaného započítavala na istinu poskytnutého úveru. Žalovaný svoje záväzky voči žalobcovi, ani jeho právnenému predchodcovi z uvedenej zmluvy riadne a včas neplnil a dlžnú sumu žalobcovi napriek predžalobnej výzve do dňa podania žaloby neuhradil, z titulu poskytnutej pôžičky uhradil celkovo sumu 1.156,05 Eur. Žalobca si preto dlžnú sumu uplatnil žalobou na súde, pričom si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z istiny dlžnej sumy vo výške 343,95 od 17.12.2016 do zaplatenia.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 09.10.2018 vydal platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 145 ods. 3 CSP. Žalovaný v zákonnej lehote podal proti predmetnému platobnému rozkazu odpor. Žalovaný vo svojom odpore uviedol, že na Okresnom súde v Rožňave prebieha konanie o určenie bezúročnosti uvedenej úverovej zmluvy vedené pod sp. zn. 10Csp/67/2016. Žalovaný mal za to, že nie je v hospodárnosti konania, aby sa viedli dve konania, ktorých predmetom sporu je totožná skutočnosť a to nároky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 618037810 zo dňa 10.12.2014. Žalovaný preto navrhol, aby súd odstúpené konanie v zmysle ustanovenia § 164 CSP prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pod. sp. zn. 10Csp/167/2016. Žalobca vo svojom podaní uviedol, že nesúhlasí s prerušením ani prípadným spojením predmetných konaní, nakoľko si v tomto konaní uplatňuje len bezúročnú sumu, preto výsledky uvedeného konania nemajú právny význam pre toto konanie, jedná sa o dve samostatné konania s požadovaním dvoch odlišných nárokov. Po návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, upomínací súd postúpil vec tunajšiemu súdu na jej prejednanie.

3. Tunajší súd uznesením č.k. 6Csp/5/2019-74 zo dňa 05.03.2019 právoplatným dňa 28.03.2019 návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Rožňava pod sp. zn. 10Csp/67/2016 zamietol. Súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. V konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/67/2016 súd rozhodol rozsudkom zo dňa 12.12.2018, pričom práve ohľadom určenia bezúročnosti predmetného spotrebiteľského úveru bolo konanie zastavené, nakoľko sám žalovaný čiastočne zobral žalobu späť ohľadom určovacích výrokov. Predmetom tohto konania ostalo rozhodnúť o žalobe na zaplatenie sumy 1201,22 Eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Súd ohľadom zmluvy č. 610837810 ustálil, že žalovaný obdržal úver vo výške 1500,00 Eur a žalovanému vrátil formou splátok sumu 1156,05 Eur a preto sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne neobohatil. Výška poskytnutého úveru ani splátok v predmetnom konaní nebola sporná. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie proti predmetnému rozsudku. Žalobca si uplatňuje v tomto konaní sumu vo výške 343,95 Eur, ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 1.500,00 Eur a uhradenými splátkami vo výške 1.156,05 Eur, teda je možné konštatovať, že si uplatňuje sumu bezúročnú a bez poplatkov. Navyše je nevyhnutné konštatovať, že uvedené sumy plne korešpondujú aj so sumami uvádzanými v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/67/2016. Vzhľadom na zastavenie konania v časti určovacích výrokov na základe čiastočného späťvzatia žaloby práve žalovaným v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/67/2016 a s poukazom na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje len bezúročnú sumu, je zrejmé, že výsledky uvedeného konania nemajú právny význam pre toto konanie. S poukazom na vyššie uvedené súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.05.2019, pričom obe strany sporu zhodne navrhovali predmetné pojednávanie odročiť, nakoľko medzi stranami prebiehajú intenzívne mimosúdne jednania. Súd pojednávanie odročil.

5. Následne žalovaný podaním zo dňa 16.07.2019 uviedol, že dňa 23.10.2016 podal na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal určiť spotrebiteľský úver zo Zmluvy č. 61083810 zo dňa 10.12.2014 za bezúročný a bez poplatkov. Žaloval právneho predchodcu žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o.. Žalobca v tomto konaní svoj nárok odôvodňuje zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016. V konaní sp. zn. 10 Csp/67/2016 nebolo oznámené že žalobca prevzal pohľadávku veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok a v tomto konaní naďalej vystupoval ako žalovaný spoločnosť Provident Financial, s.r.o.. V predmetnom konaní si žalovaný započítaval svoju pohľadávku s pohľadávkou spoločnosti Provident Financial, s.r.o. ako pôvodným veriteľom. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že pohľadávka pôvodného veriteľa v súčasnej dobe neexistuje, nakoľko došlo dňa 29.03.2010 medzi žalovaným a právnym nástupcom pôvodného veriteľa spoločnosťou Endepro, s.r.o. v likvidácii k uzatvoreniu Dohody o urovaní, ktorú predložil a v ktorej si zmluvné vzťahy dohodli, že podpisom tejto dohody už medzi nimi neexistujú žiadne ďalšie záväzky, ani žiadne sporné práva, ktoré by vyplývali alebo sa nejako týkali spotrebiteľských zmlúv a táto dohoda predstavuje úplné urovanie. Touto dohodou zároveň došli k vzájomným zápočtom pohľadávok oboch zmluvných strán a to aj zápočet pohľadávky, ktorú si v tomto konaní nárokuje žalobca. Na základe uvedeného mal žalovaný za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný a navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

6. Žalobca podaním zo dňa 06.08.2019 reagoval na vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že Dohoda o urovaní na ktorú odkazuje žalovaný je voči žalobcovi neúčinná. Žalobca predmetnú pohľadávku

nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2016 a stal sa tak právnym nástupcom a zostatok pohľadávky bol na neho platne prevedený. Je preto neprijateľné aby bol ovplyvnený právnym dokumentom podpísaným dva roky po postúpení pohľadávky dňa 29.03.2019. Právny predchodca nebol oprávnený vykonávať akékoľvek úkony vo vzťahu k postúpenému zostatku pohľadávky. Poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/7/2010 zo dňa 14.10.2010. Na základe uvedeného rozsudku, predmetom postúpenia môže byť len neuhradený zostatok dlhu, t.j. právo na plnenie od dlžníka. Dohoda o urovnaní je dokumentom zaväzujúcim výhradne právneho predchodcu žalobcu a žalovaného titulom vykonaných úhrad, ktoré si ponechal právny predchodca žalobcu. Na žalobcu bol postúpený nesplatený zostatok dlhu, kedy žalovanému bol poskytnutý úveru vo výške 1.500,00 Eur, pričom žalovaný uhradil 1.156,05 Eur. Žalobca neviduje žiadne čiastkové úhrady žalovaného, preto navrhol aby súd rozhodol v zmysle žalobného petitu.

7. Súd vo veci opätovne nariadil pojednávanie. Žalobca ako aj žalovaný ospravedlnili svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania, poukazovali na svoje vyjadrenia a súhlasili aby súd vec prejednal prípadne aj rozhodol v ich neprítomnosti.

8. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 Civilného sporového poriadku.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

10. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 zo dňa 10.12.2014 (ďalej len „Zmluva o úvere č. „610837810“) vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 1.500,00 Eur, pričom bolo určené, že celkové náklady žalovaného podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, s tým, že úrok bol vyjadrený úrokovou sadzbou 26,50 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 255,96 Eur, a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 266,59 Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere č. 610837810 tak predstavovali ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 71,15 %. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na základe Zmluvy o úvere č. 610837810, bola tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere č. 610837810 a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu predstavovala sumu 2.022,55 Eur. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 610837810 predstavovala 36,30 %. Žalovaný sa zaviazal dlžnú sumu splatiť žalobcovi v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola určená sumou 33,71 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy bola určená sumou 33,60 Eur. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol určený na siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy o úvere č. 610837810.

11. Zo Zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT zo dňa 10.12.2014 (ďalej len „Zmluva o zabezpečení č. „610837810“) vyplýva záväzok žalobcu žalovanému za odmenu pravidelne poskytovať službu, spočívajúcu v informovaní zákazníka o prevedení sumy úveru v prospech bankového účtu podľa zmluvy o úvere, preberať od zákazníka peňažné sumy určené na úhrady splátok spotrebiteľského úveru v mene zákazníka na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, informovať zákazníka o prijatí úhrady splátky k spotrebiteľskému úveru; a zároveň záväzok žalovaného zaplatiť za poskytnutie tejto služby celkovú odmenu vo výške 772,50 Eur, a to v 60 pravidelných splátkach - v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 12,88 Eur a poslednej splátke vo výške 12,58 Eur, počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

12. Z Potvrdenia o vyplatení pôžičky na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 vyplýva, že žalovaný čerpal úver. Z Výpisu splátok a úhrad žalovaného k Zmluve č. 610837810, vyplýva, že žalovaný splátkami v jednotlivých obdobiach uhradil celkovo sumu 1.156,05 Eur

13. Z listu - Predžalobnej výzvy - zo dňa 23.08.2016 vyplýva, že v dôsledku, že žalovaný riadne nesplácal úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 a Zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT, ho žalobca vyzval, aby uhradil dlžnú sumu vo výške 1.713,72 Eur najneskôr do 02.09.2018, a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote dlh neuhradí, podnikne proti nemu právne kroky za účelom jeho súdneho vymáhania.

14. Z dohody o urovnaní zo dňa 29.03.2019 uzavretej medzi žalovaným, U. M. a spoločnosťou Endepro, s.r.o. v likvidácii vyplýva, že jej predmetom sú aj existujúce zmluvné vzťahy okrem iného aj Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 zo dňa 10.12.2014, následne súdne spory okrem iného aj konanie sp. zn. 10Csp/67/2016, pričom predmetom urovnania je nový záväzok medzi stranami a to že spoločnosť Endepro je povinná zaplatiť žalovanému a U. M. sumu 1.454,89 Eur, každý so žalobcov sa zaväzuje na späťvzatie návrhov v rámci vedených súdnych sporov.

15. Súd sa tiež oboznámil s Vyhlásením ku karte Provident zo dňa 10.12.2014, so Žiadosťou o predčasné splatenie úveru zo dňa 10.12.2014 a s Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

17. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

18. Podľa ustanovení § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12.2014, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o úvere č. 610837810 (ďalej len „Občiansky zákonník“):

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2014, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere č. 610837810 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa ust. § 191 ods. 1, 2, Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

21. V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto dôkazné bremeno neuniesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy,

ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena.

22. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na označenie dôkazov preukazujúcich pravdivosť skutkových tvrdení. Splnenie tejto povinnosti nie je možné od strán sporu vynucovať. V súvislosti s dokazovaním sa treba zaoberať otázkou dôkazného bremena a jeho významom pre rozhodnutie súdu. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako povinnosť strany, pokiaľ chce byť v konaní úspešná, preukázať pravdivosť svojich tvrdení, ktoré sú relevantné k posudzovanej veci, a teda sú spôsobilé privodiť pre ňu priaznivé rozhodnutie súdu. Zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena teda znamená, že stranu sporu, ktorú zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania rozhodných skutočností a toto "bremeno neuniesla", nebude v konaní úspešná. Nestačí, že strana označí dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť svojich tvrdení. Všeobecne možno preto vyjadriť, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je preukázanie pravdivosti ním tvrdených skutočností zakladajúcich jeho právo a na druhej strane žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré vylučujú existenciu uplatňovaného práva, ak jeho existenciu žalobca preukázal.

23. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré vylučujú existenciu uplatňovaného práva, kedy jeho obrana spočívala v predložení Dohody o urovnaní, ktorú mal uzavrieť s právnym predchodcom žalobcu resp. spoločnosťou Endepro, s.r.o., v likvidácii a mala sa týkať započítania pohľadávok aj z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy a všetkých súdnych sporov ohľadom spotrebiteľských zmlúv citovaných v predmetnej Dohode. Súdu sa v prvom rade žiada zdôrazniť, že žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nespochybnil postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810, ktorá bola na žalobcu postúpená spoločnosťou Povident Financial, s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávok dňa 16.12.2016 a ktorá skutočnosť bola žalovanému oznámená Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016. Nie je preto na mieste tvrdenie žalovaného, že o tomto postúpení nemal vedomosť. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy vo výške 343,95 Eur, ako rozdielu medzi poskytnutým úverom vo výške 1.500,00 Eur a uhradenými splátkami vo výške 1.156,05 Eur, teda je nutné konštatovať, že žalobca si uplatňoval sumu bezúročnú a bez poplatkov, ktorá na neho bola platne postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016. Súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že predmetná Dohoda o urovnaní nemá a nemôže mať žiadny vplyv na nárok uplatňovaný touto žalobou, nakoľko v tomto konaní a z predmetnej úverovej zmluvy nevznikla žalovanému žiadna započítateľná pohľadávka, ktorá by mohla byť predmetom započítania v Dohode o urovnaní. Žalovaný nesplatil ani poskytnutý úver vo výške 1.500,00 Eur na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810, nakoľko uhradil len sumu vo výške 1.156,05 Eur, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami ani sporná. Na základe uvedeného potom ani súdne spory ohľadom určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 nemôžu mať žiadny vplyv na predmetné konanie, v ktorom žalobca uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie sumy bezúročnej a bez poplatkov a len tieto môžu byť predmetom Dohody o urovnaní.

24. Žalobca naopak preukázal v konaní dôkazné bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno pre potvrdenie skutočností uvádzaných v žalobe, z ktorých vyvodil svoj uplatnený nárok. Predložil súdu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere podpísanú žalovaným, Oznámenie o postúpení pohľadávok ako aj Výpis splátok, z ktorých vyplýva, že žalovaný značnú časť požičanej sumy aj splatil. S poukazom na uvedené, súd konštatuje, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, v dôsledku čoho musí znášať rozhodnutie vo veci samej vo svoj neprospech. Žalobca naopak svoje „dôkazné bremeno“ uniesol, keďže predložil konajúcemu súdu vyššie citované dôkazy nevyvrátené žalovaným. Na základe vykonaného dokazovania bolo v konaní dostatočne preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej s právnym predchodcom žalobcu dňa 10.12.2014, ktorý nesplatenú časť pohľadávky platne postúpil na žalobcu. Vychádzajúc z jednotlivých listinných dôkazov predložených žalobcom, súd konštatuje, že vyčíslenie pohľadávky žalobcu v žalobe je dôvodné nakoľko žalobca si v konaní uplatnil len plnenie, ktoré poskytol žalovanému, znížené o uhradené splátky, a preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a nezaoberal sa viac skúmaním bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru.

25. Pri úrokoch z omeškania súd dospel k záveru, že úroky z omeškania uplatnené žalobcom vo výške 5,00 % ročne sú v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorých bol zákonný úrok z omeškania k prvému dňu omeškania žalovaného vo výške 5,00 % ročne. Súd dospel k záveru, že žalovaný sa dostal do omeškania so splatením celého úveru najneskôr dňa 16.12.2016, keď mu bolo žalobcom oznámené

postúpenie pohľadávky, úroky z omeškania boli preto priznané od 17.12.2016, a to zo sumy istiny, na ktorú má žalobca podľa záverov súdu nárok, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

26. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Náhrada trov konania bola žalobcovi priznaná vo výške 100 % podľa pomeru úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).